

Nauk Rdeče kapice

Tri na-čela Videnja

Večkrat omenim učitelja, ki ga imam srečo poznati. Sprva nisem bila preveč navdušena nad njegovo neposrednostjo in neobremenjenostjo s tem, kaj si 'jaz mislim'. Šel mi je strašno na živce, ker s 'svojimi mnenji' pri njem nisem nikamor prišla. Bilo je pred slabimi 20 leti, ko se je prvič razkril v tem, kdo je, čeprav sva se poznala že pred tem. Takrat je pristopil in rekel, da sem pripravljena. Nisem vedela, o čem govori. Odgovor je prihajal po kapljicah. Njegovo potrpljenje ob moji počasnosti je moralo biti neznansko, šele zdaj opažam in cenim.

Seznanjal me je z videnjem Popolnosti v vsem, kar se zgodi, da za vsakim gibom človeka in narave, stoji Zakon, ki vlada vsemu. To prvo načelo videnja zame ni bila novost, precej dolgo pa je trajalo, da sem to spravila v vedenjsko prakso. Če to vem, obenem pa to znanje ne preoblikuje obnašanja, ostajam v pasti uma, ki misli, da ve, obnaša pa se, kot bi ne vedel in ne opazi neskladja med misliti in delati. Misli, da ljubi, nato zavrne vse, kar ni on. Tako sem tičala v prepričanju, da mi je jasno, dokler nisem naletela nanj, ki je zrcalil mojo zablodo. Zrcaljenja niso nikoli prijetna, a sem tudi sama prišla do ugotovitve Toltekov, da so zrcaljenja edina pomoč, ki nam je na voljo. Šele ob Jasnosti nekoga, ki vidi, opazim svojo temo. Zavedanje resnično ni za tanke želodce, občutek 'osebnega delanja' vas siromaši edine Moči, iz katere bi lahko Videli. Zaradi tega ljudje kljub temu, da vse vedo, ostajajo nedojemljivi za sporočanje Dogajanja, in zaradi česar Visoko Vodenje k Svetlobi pade v prazno.

Veliko o tem najdete v drugih kapljah Hostarke. Ko spoznate, da sta dve inteligenci, ki sta si ravno nasprotni, se seznanite tudi z dejstvom, da ne morete, da ne ubogate. Uboganje je vaša narava. Katero inteligenco ubogate, pa je stvar programa. V namen te kaplje naj poudarim le eno prepoznavnost, ki ju ločuje, da pod komando umetne inteligence nimate sidrišča v notranji Moči, zato iščete, kopičite in osvajate merljive stvari, s katerimi se vrednotite. Pod vodstvom Naravne inteligence pa Moč, ki jo ne morete meriti, ste in mirujete zadovoljeni v vseh ozirih. Zakon, ki vlada vsemu, je nezmotljiv, to pomeni, da se ne more zgoditi nič, kar ne preide Njegove odobritve.

To drugo načelo videnja je morda najtežji del Predaje, ker ste naučeni soditi, a je treba tudi čez to spotiko, če hočete ozdraviti in pasti pod okrilje Življenja. In tretji gradnik Videnja je Enost. Karkoli se godi, se godi enemu - vam. Če to veste, dogajanja ne recikirate in nekaj vzamete, drugo zavrnete. Narava Dogajanja je način, kako ločeni misli predstaviti Celovitost. Tako se izurite v razumevanju, da se vam godite vi in brez možnosti napak doživite le tisto, kar zrcali vaše nezavednosti. Tako kot Dogajanja ne smete razbiti na vam všečno in nevhčno, na to, s čemer se strinjate in na tisto, s čemer se ne, tako tudi v ožjem vidiku Dogajanja kot je sporočilo ene kaplje, ali katerekoli knjižne zgodbe, filma, dokumentarca, oddaje, plakata..., resnično vsega, ničesar ne mešetarite po svoje.

Vsak lik zgodbe je vidik Enosti, en vidik vas. Niti v najmanjši podrobnosti ne smete v sporočanju Dogajanja videti nekoga drugega in ostajate v Videnju. Zato mirujte. To je vse, kar vam je treba. Ne ganite se, kot se ne gane ptičji mladič ob prisotnosti ptice roparice in sila prevare vas ne bo mogla zgrabiti.

Zgodba o Rdeči Kapici ne sporoča, da sem jaz Rdeča Kapica, volk pa je nekdo drug, pač pa so vsi liki vidiki mene. Tega ne smem pozabljati niti pri najneznatnejših pripetljajih vsakdana. Recimo, da naletim na nerodnega voznika, ko se mi mudi, ali na naporneža, ki mi ne da miru, ali ob telesnih bolečinah. Vsemu Dogajanju vlada visoka rešitvena Logika Naravne Inteligence. Ker to vem, Dogajanje sprejemem, počasnega voznika ne izsiljujem s prehitovanjem, ker se meni mudi. Vidite, kako vas občutek 'osebnega delanja' zoperstavlja Volji Življenja. Zares često se izkaže, da tudi druga stran zamuja, ali celo odpade ali pa za naslednjim ovinkov policaj meri hitrost.

Enako je z vsem. Če imam razumevanje Narave Dogajanja pred očmi, tudi naporneža vzamem kot Dogajanje te Volje, ki jo z uboganja vse bolj spoznavam kot Visoko Prijateljico, ki me Varuje in Vodi k Sebi, ne doživljam kot osebni napad. Kako bi ga lahko, če je Ona vse, kar je, Ona je v meni in v Dogajanju in neskladje ni možno. Napornež je bolj motečnost, ki jo potrpežljivo prenašam iz naklonjenosti tej Volji, ki me Ljubi in me hoče v Življenju, do katerega ne morem s svojimi napori. Videnje omili vsako negativnost, ki nekako pade skozme kot bi bila prosojna in ne povzroči večjega onesnaženja, ki ga večerno tihotenje ne bi moglo izničiti. Enako je s telesno ali duševno bolečino, ki ji vaše sprejemanje dovoli, da vas zmehča, zvabi v mirovanje in Zavedanje. In tako dalje, videnje in spoštovanje Dogajanja vas vodi po najboljši možni poti iz energijskih neskladij, ki ustvarjajo negativne posledice. Neskladja so nezavedna, vi ne veste in ne morete vedeti nič o njih in sami po sebi ne morete iz njih.

Vse na Zemlji je simbolika, ki kaže na Edinost Življenja, Boga Življenja. Kaj Edinost sporoča po zgodbi o Rdeči Kapici, je primer,, kako se branje Neosebne namere Življenja vrši v praksi. Enost se po stvari razkriva kot troedinost..., telo, individualna duša in univerzalni Duh. Pot napredovanja proti vse večji presvetljenosti je hotenje Neosebne Volje, ki jo vaša volja ne more dotakniti, se ji izmakniti in jo ne izpolniti. Vse duše se zlivajo v Voljo Vira. Rdeča Kapica je prispodoba Ljubezni, energije srca. Njena naloga je babici Pramodrosti, ki biva sama v gozdu in je, zaradi zanemarjanja že dolgo oslabela, odnesti v dar kruh Žive Ljubezni in vino Žive Moči. Pramodrost je v človeku oslabela, ker s Pramodrostjo nima zavestne povezave. Na mestu, kjer leži oslabela Pramodrost, stojijo Trije Veliki Hrasti - Božanska troedinost.

Na pot, na katero duša vstopi iz Ljubezni, zahteva Božjo previdnost, ker so v gozdu prisotne temne sile – volk. Rdeča kapica je zato po Milosti Vira zaščitena z Ognjenim plaščem Ljubezni. Njeno naivno in neizkušeno Srce ne vè, kako bi ocenilo nerazumljivo temno silo..., zdi se ji le tuja, kar bi jo moralo opozoriti na nevarnost, a jo ne prepozna za hudobno. Videti je celo nadvse prijazna in pripravljena pomagati. Volk v sebi premleva: "Če gre Srce k Pramodrosti s tako dragocenim darilom, potem je moj vpliv nanj ogrožen. Moram ukrepati!"

Najbolje, da Srce premamim s pisanimi stvarmi sveta, da se v njih izgubi in pozabi na svojo nalogo. Medtem bom požrl Pramodrost in se sam spremenil vanjo. Zakaj, pravzaprav, imam tako velika usta?" Naivno Srce posluša, kar mu pravi temna sila: „Ljubo Srce, poglej vendar, koliko lepega cvetja raste vse naokrog! Mar niso na tem svetu prečudovite stvari, ki bi jih lahko odneslo k Pramodrosti!“ Levo in desno od Življenjske poti je vse polno stvari, ki mamijo Srce, ki so kot lepo cvetje, ki tako lepo diši. Vsaka roža je bolj zapeljiva od druge in Srce se pusti zapeljati in opusti Življenjsko nalogo. Pozabi nasvet in svarilo Duše-Matere, naj gre naravnost k Babici Pramodrosti z zdravilom in ji pomaga ozdraveti. Srce, zaščiten z Ljubeznijo in modrostjo Duše, naivno in brez slabega namena, vstopi v pisan svet, poln zanimivih stvari.

Tako teče čas in Srce postane radovedno in poželjivo, si ogleduje to in ono, raziskuje svet, okuša užitke, zaide z glavne poti in se izgubi v gozdni podrasti in trnju. Slabost preobjedenosti, izčrpanost raziskovanja, naperi učenja o nepomembnostih sveta, ga privedejo do trenutka, ko mu je dovolj 'nabiranja cvetja'. S seboj nosi preveč razočaranj in nepotrebnih izkustev, ki ga spomnijo na nalogo in skesano išče pot do Pramodrosti ob Treh Velikih Hrastih. Medtem Volk izvoha sedež Pramodrosti, na stežaj odpre vrata pod Tremi Hrastih, požre Pramodrost in si nadene njena oblačila. Volk, človekova pamet, okitan z dosežki in izkustvi iz pisanega sveta, zdaj posnema Pramodrost, da bi Srce zvalil v past.

Sluh, vid, beseda in delovanje so štiri moči Pramodrosti, ki jih volčjost človekove pameti uporablja na varljiv način, da bi premamila Srce. Z velikimi ušesi sliši le to, kar mu prinaša koristi, nezaupljivo presliši vse, kar presega njegovo samoljubno lakomnost. Z velikimi očmi išče le to, kar koristi njegovi moči in kritizira in sodi tisto, kar mu ne koristi. Z velikimi rokami zgrabi, kar služi njegovim interesom, uniči pa tisto, kar je videti nevarno njegovemu hotenju. S strašno velikimi usti govori veličastne govore in razpravlja v neskončno, zmerja in se pritožuje v svojo korist. V svoji lakomnosti lahko požre vse, tudi Pramodrost Vira in Ljubezen Srca in prevzame navidezno podobo požrtega.

Medtem, ko je Srce 'nabiralo cvetje', so v svetišče v glavi vdrle sile posnemanja Pramodrosti. Srce, brez dejavne modrosti Duše in ogrinjala Ljubezni, te imitacije Pramodrosti ne more spregledati. Osuplo stoji pred 'njo' in postavlja otročja vprašanja: 'Babica, zakaj imaš tako velika ušesa? Zakaj imaš tako velike oči? Zakaj imaš tako velika usta?' V soočenju s silo prevare stoji v svojem malem svetu, kjer zdaj kraljuje 'veliki Jaz'. V njegovih krempljih se z nekoristnimi pridobitvami zunanjega sveta, povsem neopremljeno na soočenje s prevaro, tako dolgo obotavlja, da je požrto.

Za Srce je odločilna izkušnja, da ga sila prevare požre. Šele v Volkovem trebuhu, v Jazu človeške pameti, prepozna, komu je zaupalo. Izgubljena duša zdaj spozna, da Srce in Pramodrost že predolgo ležita v trebuhu prevarantske misli. Tu Razum dozori za budnega Lovca in razločno vidi, da je vse, kar je tešilo poželenje, pot v nezaveden spanec, na katerem se pase sila prevare. Tako kot volk, potem ko se nasiti, začne smrčati, tako tudi hrušč in trušč poprej privlačnega sveta, postane neznosen kot volkovo smrčanje in govori o preobjedenosti v vseh ozirih.

To je trenutek Velike Budnice. Zdaj duša sprejme Jasno Zavest Lovca in Pogumnega srčnega Bojevnika, s katerima je bila obdarovana na samem začetku, ki izdajalski sili razparata trebuh in osvobodita Srce in Pramodrost. Lovec, čista Zavest, povzroči, da se volkov trebuh obteži s težo prepoznanja, ki jo predstavlja kamenje, ki silo prevare vrne k neživi naravi. Tako se sila prevare zruši sama v sebi, ko Razum zavzame svojo naravno vlogo služabnika Srca in Pramodrosti.

Zdaj Srce zaužije univerzalno zdravilo, pogačo Ljubezni in vino Moči, kot dušno osvežilo in duhovno okrepčilo. Trije Hrasti Božje troedinosti v Srcu, Glavi in Rokah človeka, ki se spomni ljubečega poslanstva, znova prevzamejo svoje moči.

Prevara je prepoznana le z izkušnjo.
Ko se prepoznanje zgodi, se vsi vidiki ene Celovitosti
postavijo na svoje mesto, brez vaših naporov.
Zavedanje je darilo, ki ga prejmete s poslušnostjo Volji Življenja.

* * * * *

Hostarka